

Nr 49.

Ankom till riksdagens kansli den 16 juni 1943 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 7 § lagen den 20 mars 1936 (nr 56) om socialregister.

Genom en den 7 maj 1943 dagtecknad proposition, nr 277, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

angående ändrad lydelse av 7 § lagen den 20 mars 1936 (nr 56)
om socialregister.

Härigenom förordnas, att 7 § lagen den 20 mars 1936 om socialregister skall erhålla följande ändrade lydelse.

7 §.

I 5 § omförmälda myndigheter, styrelser, nämnder, bolag och kassor ävensom kommunalt organ, som i annan kommun för socialregister, äro berättigade att efter framställning erhålla för sin verksamhet erforderliga uppgifter från registret beträffande viss angiven person. Sådan rätt tillkommer ock riksbanken och dess ortsombud vid behandlingen av frågor rörande statliga bösättningslån.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1943.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

1941 års befolkningsutredning har den 18 mars 1943 avgivit ett betänkande (statens off. utredn. 1943: 18) med utredning och förslag angående planmässigt sparande för familjebildning och statens bösättningslån. I nämnda betänkande har anförts (sid. 25), bland annat, att det vore av stor betydelse för bösättningslåneverksamheten, att de i kungörelsen i ämnet (nr 809/1937) omförmälda ortsombuden nedlade ett intresserat arbete på sin uppgift att pröva ansökningarna. Ombuden borde därvid stå i nära kontakt

med kommunens socialvårdande organ och från dessa inhämta tillgängliga upplysningar. Särskilt i de större städerna, där ortsombudens personliga kännedom av de lånesökande måste vara ringa eller helt obefintlig, bleve detta samarbete av stort värde. Då tvekan emellertid uppstått, huruvida ortsombuden därvid vore berättigade att erhålla upplysningar ur socialregistret, hade befolkningsutredningen — för att avlägsna all osäkerhet på denna punkt — föreslagit en ändring av lagen om socialregister, enligt vilken ortsombuden och även riksbanken vid behandling av ansökningar om statligt bosättningslån skulle erhålla samma befogenhet att få uppgifter ur socialregistret, som nu tillkomme vissa andra myndigheter och institutioner.

I anslutning härtill har befolkningsutredningen i betänkandet (sid. 43) framlagt förslag till lag angående ändrad lydelse av 7 § lagen den 20 mars 1936 (nr 56) om socialregister.

Föredragande departementschefen, statsrådet Möller, har förklarat sig tillstyrka befolkningsutredningens förslag.

Utskottet.

Utskottet har vid sin granskning av det genom propositionen framlagda lagförslaget icke funnit anledning till erinran mot detsamma och får därför hemställa,

att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 1 juni 1943.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit

från första kammaren: herrar *Norman*, *Linder*, *Löfvander*, *Mannerskantz*, *Roos*, *Hage*, *Sten* och *Nils Elowsson*; samt

från andra kammaren: fröken *Hesselgren*, fröken *Andersson*, herr *Cruse*, fru *Johansson*, herr *Jansson* i Hällefors, fru *Västberg* samt herrar *Andersson* i Eskilstuna och *Hedlund* i Rådom.